

der Planen hensigtsmæssig, skal denne gennemføres og den overordnede Kommission afsige Kendelse herom. Udgifterne ved Sagens Behandling af den overordnede Kommission skal betales af Statskassen.

Det foreslaas endvidere, at den overordnede Kommission i fornødent Fald skal udstede de til Planens Gennemførelse nødvendige Overdragelses-, Pantsætnings- og Relaksationsdokumenter. Hvis Lodder, der hører til samme Ejendom, er pantsat til forskellige, og disse Lodder ved Planens Gennemførelse udlægges i een Lod, maa der søges tilvejebragt Overenskomst om Forholdet mellem Panthaverne, men hvis saadan Overenskomst ikke opnaas, skal den overordnede Kommission efter Forslag fra Jordfordelingskommissionen bestemme, hvorledes Vederlagsarealet skal deles af Hensyn til Panterettighederne.

Til §§ 4 og 5.

Ifølge § 3 i Loven af 29. Marts 1924 kan Kommissionen yde Laan til Landmænd, som i Anledning af stædfunden Jordfordeling opretter nye Brug, udflytter Ejendommens Bygninger eller, undtagelsesvis, foretager Tilbygning til disse.

Da Oprettelsen af nye Brug imidlertid

hensigtsmæssigst sker under Medvirkning af Statens Jordlovsudvalg, som i Henhold til Lov Nr. 137 af 1. Juni 1929 raader over betydelige Midler til Indkøb af Jord i de sønderjyske Landsdele, foreslaar man i § 5, at nye Brug skal oprettes i Henhold til Lovgivningen om Oprettelse af Husmandsbrug og under Medvirkning af de i denne Lovgivning omhandlede Myndigheder. Da Kommissionen som Følge heraf kun faar Adgang til at yde Laan ved Udflytning af en Ejendoms Bygninger eller ved Tilbygning til disse, foreslaar man, at der til disse Laan i alt kan anvendes et Beløb af indtil 500 000 Kr. Man foreslaar endvidere, at der for Laanene skal ydes Pantesikkerhed i den paagældende Ejendom næstefter Kreditforeningslaan, men inden for Ejendomsskyldværdien med Tillæg af Værdien af Besætning og Inventarium, fastsat efter Skatteværdien. Som Følge heraf formener man, at Laanets Maksimum, der i Loven af 29. Marts 1924 er fastsat til 25 000 Kr., passende kan ansættes til 10 000 Kr.

Til § 8.

Det foreslaas her, at Loven skal ophøre at gælde ved Udgangen af Aaret 1939,